

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželni zbor kranjski.

(II. seja v 16. dan septembra 1884.)

Debata o verifikaciji poslanca notranjskih kmetijskih občin g. Adolfa Obreze v Postojini.

Poslanec Murnik poroča v imenu deželnega odbora o verifikaciji volitve g. Obreze v notranjskih kmetijskih občinah in predlaga, da se volitev, ker se je popolnem redno vršila, potrdi.

V debati poprime besedo poslanec Dežman in pravi, da je pričakoval, da bi bil kateri gospodov narodne stranke osvetlil volitev v Postojini in povedal, s kakimi silami je sedanji vladni „regime“ uplival na to volitev. To bi bil od narodne stranke tembolj pričakoval, ker je v prejšnjih deželnih zborih liberalno vladno zaradi nje agitacije pri volitvah s predbacivanji kar preplavljala, ko je nad glavo liberalnih deželnih poslancev kranjskih visel skozi več zasedanj zmirom Damoklejev meč, se li bode njih volitve potrdile ali bodo morali ostaviti zbornico. Pri volitvi v Postojini pa je stopila c. kr. deželna vlada kranjska s tako odločnostjo in silo v areno volilnega bojišča, kakor je to drugod običajno pri strankarskih možeh. Torej, pravi Dežman, se mu potrebno zdi, ker narodna stranka molči in hoče brez opazke potrditi volitev, da jo on nekoliko osvetli. S tem pa ne namerava, da bi se boj slovenskih časnikov zanesel v deželni zbor kranjski in naglašja, da nema niti za jednega niti za drugega kandidata posebnih simpatij ali pa antipatij, a da čista g. poslanca Obrezo. Ali primoran je, da ustreže svoji konstitucionalnej vesti, da govori proti načinu, kako se je Postojinska volitev pripravljala in izvršila, in gotov je, da bode tisočero Kranjcev odobravalo njegove nazore v tej zadevi. Ako bode vlada pri prihodnjih volitvah tudi tako postopala, bode to le na škodo konstitucionalnemu načelu. C. kr. vlada kranjska je v svojem oficijoznem listu, ki izhaja brez koleka, tirala v zadevi te volitve polemiko, kakeršna se z dostojnostjo c. kr. vlade nikakor ne strinja. S tem ravnanjem pa je prišla c. kr. dež. vlada tudi v nasprotje s c. kr. osrednjo vladno grofa Taaffeja, katere program, kakor se razglasa po oficijoznih listih, je le spravljivost in pomirjenje narodov, in ta osrednja vlada oznanjevala je še le pred kratkim, da se ne umešava nikakor v volilne borbe. V dokaz tega se lahko navaja uradna „Laibacher Zeitung“,

katera v številki z dne 10. t. m. v članku: „Nach den Wahlen“ naglašja, da se je vlada ogibala vsake agitacije sebi na korist pri volitvah v deželni zbor in da je mirno gledala, kako sta se delila luč in senca med raznimi strankami, da je bil glavni smoter sedanjega kabineta grofa Taaffeja, pri teh volitvah biti nepristranski, kajti vlada na Dunaji si je svoje trdne podlage itak gotova. To vse pa je veljalo za deželnozbornske volitve v planinskih deželah. Ako se je tako naglašalo v vladni „Laibacher Zeitung“, je stanje c. kr. deželne vlade v Kranjskej pač jako negotovo, kajti potrebno se jej je zdelo, s svojo agitacijo vender-le poseči med notranjske volilce. Sreča je pač, da ne znajo volilni možje notranjski nemški čitati, ali pa, da jim ne prihaja vladna „Laibacher Zeitung“ v roke, kajti potem bi bili izvedeli, da so popolnem ob zaupanje c. kr. deželne vlade kranjske in ne bi bilo treba celih tovorov vladnega slovenskega lista dopošiljati notranjskim volilcem, da se dosedanji poslanec notranjskih kmetijskih občin ubije. Treba je tudi poudarjati, kako so agentje c. kr. deželne vlade kranjske uplivali pri tej volitvi z raznimi sredstvi na volilce in kake zlate gradove so jim obljubovali, ako se izvoli vladni kandidat. V dokaz tega hočem navesti le jeden, pa jako markanten slučaj. Cerkniška in Loška dolina se jako zanimati za mitnice na svojih cestah. Prejšnji poslanec dr. Zarnik se je odločno potegoval za mitnice in zadnji govor, njegov „Schwanengesang“ v deželnem kranjskem zboru, bil je ravno za to mitnico. O kandidatu, od vlade patronizovanem, pa so volilci natanko znali, da je odločen nasprotnik vseh mitnic. A za slednjega kandidata je bilo treba volilce pridobiti. Dotični, v deželnem zboru skleneni postavni načrt pa je še zmirom počival, dasi je solnce že jako gorko pripekalo na mizi prezidijalne pisarne. Volilci v teh krajih pa so izrečno zahtevali, da hočejo predno glasujejo za vladnega kandidata, vedeti, so li potrdili dotični postavni načrt, ali ne? S samimi obljubami neso bili zadovoljni. In vladni agentje so volilcem natančno označili eksibitno številko in dan, kdaj se je dotični postavni načrt poslal ministerstvu, da se predloži v Najvišje potrjenje. Ne more se sicer reči, da bi se ne bil dotični postavni načrt predložil itak v potrjenje, ali dotični vladni agenti, koristolovci, ki se solnčijo v vlade svetlobi, naglašali so to vse tako, kakor da bi bilo potrjenje dotične po-

stave, darilo, nekako plačilo na račun, za volitev vladnega kandidata. Tem potom agitacije pa se uničuje spoštovanje in avtoriteta c. k. deželne vlade, in ako se bode ravnalo tako i nadalje, kam bode prišlo s parlamentarizmom in volilno svobodo? Vlada, ki razpolaga s tolikimi sredstvi more uplivali posebno na volilce revnih volilnih kmetijskih skupin in za obljube, za skledico leče volili se bodo v državni zbor vladni kandidati, kateri bodo v državnem zboru votirali milijone goldinarjev vladi, kateri brezskrajno služijo, kajti njihovim volilcem istih itak plačati ni treba. Če pa hoče c. kr. vlada v tem smislu tudi nadalje delovati, potem niti zasedanja deželnega zbora več treba ni in prištedi se lahko 10.000 gld. na leto, kolikor deželni zastop stane, saj c. kr. vlada sama vse bolje opravlja. Govornik sklene z opazko, da se z njegovim mnenjem strinja v tem vprašanju gotovo velika večina prebivalstva na Kranjskem.

Občni zbor slovenskega učiteljskega društva.

(Dalje.)

Tajnik g. Govekar potem poroča: „Naše društvo zborovalo je prvokrat dne 15. septembra 1868 l. Osnovano se je bilo z namenom, da bi slovenski učitelji drug drugemu svetovali in drug drugemu pri težavnem a važnem učiteljskem poslu podpirali, ter tako z združenimi močmi delali za blagor naše mladine, za srečo družine, za blazenost domovine, cerkve in države, sploh za izboljšanje domačega človeštva.“

Kakor obče znano, je izboljšanje нравnega življenja dan danes toliko potrebnejši, ker bodo boljši časi nastopili, kadar se zboljša нравno življenje in po boljših časih vendar vsi toliko vzdihujemo, kajti hudobni duh časa, ki nam največ s tujega dohaja, krepko in mogočno razprostira svoja krila, dober duh pa pojemlje.

A izboljšanje нравnega življenja mora pa se pri korenini začeti; pri korenini moramo spridenje odvrniti in zato skrbeti, da se hudobno seme že v kali — pri mladosti — zaduši, kajti od tega zavisi blagor in gorje človeške družbe v sedanjosti in prihodnosti. To pa je tudi jedini in poglobitni pogoj za resnični napredek človeštva v pravem smislu. Z odkritosrčno zavednostjo smemo trditi, da je naše društvo v tem smislu vsestransko delovalo z začetka,

LISTEK.

Kitaj in njegove naprave.

(Dalje.)

Časniki in javno mnenje.

Kaj je časnik? Po mojem mnenju je to periodično izhajajoče literarno delo, ki ima voditi javno mnenje. Jaz mislim, da bi mnogi časniki radi pri-trdili takej definiciji. Res jako blagorodno podjetje: tiskati znano mnenje in širiti je v tisočeri izvodih mej občinstvo! Jaz sem prijatelj evropskih časopisov. Pomagajo nam prijetno odganjati dolgčas.

Upliv časopisov ni nikakor tako velik, da bi se ga bilo treba bati. Ko bi slednji dan čitali jeden in isti časnik, tedaj bi mogel kaj uplivali na naše mišljenje; sedaj je pa mej občinstvom razširjeno toliko časopisov raznih barv, da prej razbijajo, nego snujejo javno mnenje. Ljudje, ki jih čitajo izgube sposobnost ločiti jedno politično frakcijo od druge, in to je jako ugodno, kjer se pogostem menjajo ministerstva.

V Kitaji bi zaman iskal časopisov, ki bi bili kaj podobni evropskim, zlasti tem, ki izhajajo pri popolnej tiskovni svobodi. Tiskovna svoboda ne cvete v Kitaji, kakor so tudi na zapadu velikanske države, kjer ni tiskovne svobode.

Če tudi pri nas ni svobode tiska in skoraj nobenega časnika, vender je pri nas tudi javno mnenje. Potruditi se hočem to potrditi v daljšem pripovedovanju.

Kitajski časniki, kakor vsi naši običaji imajo svojo zgodovino.

„V XII. stoletju pred Kr. r., čitamo mi v naših knjigah, so se mej narodom zlagale pesni in prehajale od ust do ust, ter so pripovedovale o različnih običajih posamičnih provincij.“ Car Hine-Hoane, iz vladarske rodbine Ču, ukazal je sestaviti zbirko teh pesnij, ki je pa bila uničena ob občnem požiganju knjig. Pozneje se je Konfuciju posrečilo zbrati 300 pesnij, iz katerih je on sestavil „Knjigo pesnij“. To izdanje smatramo mi za začetek kitajskega časnikarstva.

Po tem izdanju nekaj stoletij ni izšlo nič no-

vega, in cesarji so poizvedovali mnenje občinstva po posebnej komisiji. Več stoletij bil je stalni svet, sestavljen iz državnih uradnikov, imenovanih cenzorji, ki so imeli nalog poročati carju o mišljenju v raznih provincijah. Iz teh poročil sestavljali so poseben dnevnik za carja in višje dostojanstvenike. Pozneje so poročila te komisije dobila večji krog čitateljev in sedaj izhajajo pod naslovom „Pekinski list“, ki je oficijalni list države.

Tiskovne svobode ni v Kitaji, podobna naprava bi nasprotovala našim vzgledom na zgodovino.

Pri nas se ne dovoljuje pisati o vršehih se dogodkih. Zgodovina more pisati le o dinastijah, ki so se umaknile s pozorišča, o vladajočem vladarju je prepovedano pisati po zakonu. Zgodovino sestavlja po dogodkih kakega časa celi zbor učenjakov z ravno tako skrbnostjo in znanjem, s kakeršnim je francoska akademija sestavljala slovar. Vsi ti zgodovinski dokumenti se ohranijo v tajnosti in se še le objavijo, kadar pride, kakor pravi Tacit, čas pisati resnično, nepristransko zgodovino. Zgodovinski zapiski naših učenjakov nas spominjajo na spominske zapiske fran-

ko se je ustanovilo do današnjega dne in se tudi v prihodnje svojemu gaslu: „Narodna omika na kršanski podlagi“ nikdar izneverilo ne bo, ampak vzgojevati hočemo tudi v prihodnje mladino, v prave narodnjake, kateri bodo spoštovali vero, dom in cesarja!

A tudi za zboljšanje materialnega stanja naših učiteljev je društvo skrbelo ter v ta namen večkrat trkalo na dotičnih krajih — s kakošnim uspehom, je sl. skupščini dovolj znano, ako v tem oziru nismo mnogo dosegli, naj se uvažuje dobra volja, katera je odbor v tej zadevi vodila. A nekaj smo vendar dosegli, da se pa naše želje v obče spolnijo, zato hočemo tudi v prihodnje trkati in trkati. Drugo delovanje odborovo je bilo to, da je imel odbor svoje seje vsak mesec v šolskem letu in sicer prvi četrtrek v mesecu. V prvih treh sejah babil in posve-toval se je odbor o predlogih, izročeni mu po zadnjem občenem zboru, ter je o istih po svoji moči vse potrebno ukrenil. Gospod vodja Lapajne se je naprosil, da bi o svojih dveh predlogih, stavljenih pri lanskem občenem zboru društva, to je glede „pet-letnih doklad“ in „vabila in sestavljenja načrta za spisovanje primernih odstavkov“ inicijativo poprijel. Glede nasveta g. Gabršeka za osnovo tako ime-novanih podružnic obrnil se je društveni odbor pis-meno do več gg. udov, a do danes o tem oziru še ni dobil toliko odgovorov, da bi mogel o tem skle-pati in kaj izdatnega ukreniti. Mnogo se je odbor društva trudil in prizadeval, da bi na občno željo izdal že teško pričakovani „Učiteljski imenik.“ V to svrbo naprošeni so bili gg. Predika, Žumer in Lapajne, da bi priredili novo in že nabrano gra-divo in za tisk pripravili. Imenik je sedaj v roko-pisu dovršen, za to delo ima g. profesor Predika največje zasluge. Ako bode tisk redno napredoval, pride „Imenik“ z novim letom gotovo na svetlo. Vsa hvala gie tedaj g. Prediki, kakor tudi g. Benediku za nabrano in v ta namen poslano gradivo.

Kakor zmiraj, tako je odbor tudi letos skrbel svojim udom za tečno dušno hrano, ker v društveni sobi je bilo čast. udom vedno na razpolaganje mnogo časopisov in bogata knjižnica. Iz tega kratkega mo-jega sporočila slavna skupščina lahko prevede, da si je odbor vedno vestno prizadeval častno izvršiti svojo nalogo.

Vsako društvo pa more izhajati in cvesti le takrat, ako ga udje in podporniki izdatno podpirajo. Naše „Slovensko učiteljsko društvo“ bode tedaj tudi tako, kakoršni bodo njegovi udje in podporniki.

Zatorej čestiti udje, delajmo vkupno za napre-dek našega šolstva in učiteljstva na blagor našemu milemu narodu, ter na srečo in slavo naše ožje in širje domovine! (Občno odobravanje.)

Tajnikovo poročilo vzame zbor pohvalno jedno-glasno na znanje. (Konec prih.)

Delovanje deželnega odbora kranjskega.

(Dalje.)

(Cesta od Hajke-Dobliče do Kanižarce). S poročilom dne 10. maja t. l. naznanil je okrajno-cestni odbor, da je zadnji kos Kočevsko-Črno-meljske ceste od Hajke-Dobliče do Kanižane dodelan, ter da se je izročil javnemu prometu. Z ulogo dne 22. maja t. l. pa je prosil podpore iz deželnega zaklada, da se bode plačal cestar, ki se

ima vzeti v službo za novo cesto. Glede na to, da potrebuje novonarejena cesta tako dolgo, da se dobro utrdi vednega nadzorovanja in skrbnega vzdr-žavanja, ako se hoče, da se prekmalu popolnoma ne pokvari, glede na to, da se tako nadzorovanje in vzdržavanje od skladnikov ne more pričakovati in se tudi ne more zahtevati in glede nato, da okrajno-cestni zaklad ne bode imel dovolj novcev za l. 1884. na razpolaganje, da bi se mogel najeti ter plačati cestar, dovolil je deželni odbor za ta namen okrajno-cestnemu odboru 180 gold. za jedno leto. (Dež. odb. št. 3520, 3963, l. 1884.)

Ker je z dodelano cesto od Hajke čez Dobliče na Kanižarce zveza med Kočevjem in Črnomljem, katero je prej v postavi o uvrstenji cesta pod točko 63 navedena cesta čez Koprivnik in Marvel posre-dovala, zdaj s to novo cesto zagotovljena in ker se vrši promet med Koprivnikom in Črnomljem na, pred več leti narejeni, cesti čez Hrib, ki se stika z novo Kočevsko-Črnomeljsko cesto, bode pa treba še določiti, ali, in kateri del prej omenjene ceste naj se opusti kot okrajna cesta ter se uvrsti med ob-činske ceste.

V ta namen, da se bodo dobili potrebni po-datki, odposlal se bode dež. inženir prihodnjo jesen v dotični okraj z naročilom, da dogovorno z okrajno-cestnima odboroma iz Kočevja in Črnomlja, oziraje se na razmere prometa te na potrebo zagotovljene zveze dotičnih vasij v okrajih vse potrebno pozve-duje, da bode na podlagi teh pozvedeb deželnemu odboru mogoče o zadevi preuredbe postave o uvr-stenji cest predložiti slavnemu deželnemu zboru dotično poročilo, oziroma staviti primerne nasvete. Morebiti se bode pokazala tudi potreba, da se pre-naredi karta odgonskih postaj.

(Most čez Kolpo pri Vinici Pribančih.) Na ulogo kraljeve deželne vlade v Zagrebu se je na podlagi dokazanega od podjetnika zgradbe mostu čez Kolpo pri Vinici-Pribančih, Miko Šubašić-a iz Vukove gorice do konca l. 1883. izgotovljenega dela v znesku 12600 gld. na Kranjsko deželo od-padli donesek 4788 gld. naukazal, oziroma prej ime-novani deželni vladi odposlal. Od tega doneska od-pade na deželni zaklad 3638 gld. 88 kr. in na Črno-meljski okrajno-cestni zdoklad 1149 gld. 12 kr. Zarad povračila zneska 149 gld. 12 kr. se je potrebno ukrenilo. (Dež. odb. št. 1209 l. 1884.)

(Prezgodovinska izkopavanja leta 1883.) Za prezgodovinska izkopavanja v letu 1883. imel je muzej na razpolaganje 689 gld. 10 kr., jeden del tega zneska je bil ostanek onih 500 gld., ki jih je podaril gospod naučni minister in ki se l. 1882. neso popolnoma porabili, 200 gld. darovala je kranjska hranilnica l. 1882. in nekaj se je od-kupilo za take najdbe, kar jih je bilo po dvojno. Iz muzejnega zaklada se v ta namen ni nič izdalo. Stroški izkopavanja pod vodstvom muzejskega pre-paratorja Ferdinanda Šulca znašali so 440 gld. 78 kr., ostalo je torej še 247 gld. 32 kr.

Preiskovani prostori dali so marsikaj zname-nitega. Sicer se popolno prekopanje orjaške gomile pri Hrastju poleg Šmarija, ki se je že leta 1882. pričelo, ni nič kaj obneslo, zato pa so se izkopale v 6 gomilah še le zdaj najdenih, daleč se razpro-stirajočih gomilišč pri Roviši fare Studenške (okraj Krški), potem v dveh gomilah pri Hubajnici, v treh gomilah pri Toplicah fare Šent-Marjetne, in v osmih

coskih ministrov, kateri se tudi objavijo še le po smrti poslednjih in razjasnujejo dohodke, ki so se pripetili za njih.

Zgodovina pa vender vselej ne ostane molčeča. Včasih se pojavijo predrzni cenzorji, kateri se ne boje odkrito obdolžiti višjih državnih dostojanstve-nikov zaradi krivic in malomarnosti v službi, čemur sledi preiskava, mnogokrat tudi kazen. Po gostem še car mora poslušati njih obitanja.

Cenzorski svet je naprava, kakeršne ni nikjer, on zasleduje blizu isti idejal, kakor evropsko časo-pisje. Ta svet sestoji iz znamenitih učenjakov cele dežele in po naklonjenosti carja uživa predpravo, da sme svoja prepričanja odkrito povedati.

„Oficijalni časnik“ širi se le v oficijalnih krogih. Narod popolnem prezira to, kar se godi v političnem svetu.

Od kar so naše luke odprte mejnarodnej trgo-vini, začeli so se v Kitaji po inicijativi Evropecev izdavat časniki, podobni zapadnim, katere so uredo-vali Kitajci.

Kakor so dobri, tako so tudi slabi vzgledi na-lezljivi; Kitajci so začeli po svojej lastnej inicijativi

izdavat časnike po provincijah, vsi ti časniki so prestopali mejo svobodnega govora, katero določujejo sedaj obstoječi zakoni, in so v kratkem poginili vsled zlorabe tiska. Samo inozemci še izdajajo časnike, jim se gleda skozi prste, ker neso strankarski. Naj-bolj razširjen je „Šangajski časnik“ in časnik „Hong-Hong“. Izhaja pa tudi nekaj časopisov v angleščini, katere pa bero samo tujci, živeči v Kitaji.

Razun tega je pri nas posebna vrsta zbirk; v njih se tiskajo potopisi in popisi o raznih dogod-kih, ki so vredni, da se zapomnijo. Te zbirke ne mo-rejo ničesar priobčiti, kar se tiče politike. Vladajoče dinastije se tudi ne smejo dotakniti, dokler je ne zameni druga. Ta zakon se bode marsikomu zdel čuden, pa je potreben, da se ohrani resnica zgodo-vinskih dogodkov.

Časniki neso nič družega, kakor statistika mnenj, in s tega stališča so koristni tam, kjer je mnogo različnih mnenj. V Kitaji, kjer skoraj časnikov ni, je težko določiti vladajoče mnenje. Pa vzlic temu se v političnih vprašanjih pri nas bore konservativci in demokrati, kakor v Evropi. Prvi so privrženci starih tradicij, in nikakor nečejo novotarij, naj jim

razkopanih gomilnih vrstah na hribu Kicelj ne daleč od prej imenovane fare, — raznovrstne, nekatere prav lepo ozaljšane lončene posode za pepel, bro-nasto lepoticje, biseri iz stekla in smolskega kamna, ostanki železnega orožja itd., katere najdbe so se po svojem značaji vjemale z onimi pri Vačah. Za nadzorovanje tega dela skozi 49 dni dobil je Šulc 30 gld. nagrade. Nabrane stvari se zaradi pomanj-kanja prostora do zdaj niso mogle razstaviti v mu-zeji. Znanstvene obravnave in pojasnila o tem dal je na svetlo muzejni varuh Deschmann v sejuh po-ročilih c. kr. akademije vednostij in v naznanilih antropološkega društva na Dunaji. (Dež. odb. št. 801 1296. l. 1884.) (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. septembra.

Iz českega deželnega zbora je Schneiderjeva srednja stranka popolnem izginila. Jedinj njen pri-vrženec Hölzel je odložil mandat, ko je videl, da se povsod po deželi prebivalstvo izjavlja proti tej stranki. Ker narod povsod obsoja to stranko, bode kmalu popolnem izginila po vsej deželi. Vladno prizadeva-nje je bilo zaman, nikakor ni bilo moč mej českimi Nemci osnovati stranke vladnih kimovcev. Nadejamo se, da je ta nevspeh dovolj poučil vlado, da si more le pri slovanskem življu iskati podpore. — Na de-želni zbor je došlo 31 peticij, mej njimi tudi prošnja mestnega zbora Kraljevogradskega za Kvičale zakon.

V nedeljo je bilo slovesno odprto novo po-slopie slovenske gimnazije v Brnu. Te slavnosti se je udeležilo mnogo ljudij in društev iz cele Mo-ravske. Slavnost se je začela s slovesno službo božjo, katero je opravljal stolni prošt prof. Pötting. Ta je brz potem blagoslovil poslopie ter nagovoril zbrane, izražujoč željo, da bi se v novem poslopiju učila prava versko čut in lojaliteto pospešujočo zna-nost. Na to je pa cesarski namestnik poprijel be-sedo. V svojem govoru je posebno poudarjal po-trebo, da se učenci pručé obeh deželnih jezikov ter izražal nado, da bode ta šola vzgojevala može, ki bodo koristili Moravskeji in zvesto služili cesarju. Koncem govora je zaklical „slava!“ cesarju, katero so vsi zbrani navdušeno ponavljali. Potem je govoril še šolski ravnatelj. Koncem so vsa društva defilo-vala pred namestnikom.

Gališki deželni predsednik in deželni maršal sta se sporazumela, da se deželni zbor zaključi dne 22. oktobra.

Včeraj so se sešli deželni zbori zgornje-in spodnjeavstrijski in solnogradski. V spodnjem avstrijskem pride v tem zasedanji mej drugim na vrsto: volilna reforma, sprememba Dunajskega sta-tuta, urejenje domovinske pravice in preskrbovanja ubogih. Deželni zbor je že v lanskem zasedanji bil sklenil spremembo volilnega reda za deželni zbor, a ni dobila sankcije, kajti bila je neki preobširna. Vlada hoče, da se volilna reforma za deželne zbore omejuje samo na podelitev volilne pravice petakar-jem, zlasti se pa upira temu, da bi tudi kmetske občine direktno volile. Zato pa deželni zbor zdaj v volilno reformo ne bode uvrstil več direktnih vo-litev v kmetskih občinah, ampak bode dal samo petakarjem volilno pravo, nekoliko povečšal število poslancev in uvrstil Dunajska predmestja v mestno skupino. — Zgornjeavstrijski deželni zbor ima letos zopet konservativno večino, sedaj so tam liberalci 13 let bili v večini. Konservativci hočejo neki pri verifikacijah zavreči izvolitev dveh liberalnih poslan-cev zaradi goljufjive agitacije pri volitvah. S tem bi pa konservativci dobili dvetretjinsko večino. Li-beralci pa prete, ako se to zgodi, ostaviti zbornico, kakor so to storili pred 13 leti, ko so bili v manj-sini. Najbrž je pa to samo žuganje, da prisilijo ve-rifikacijo onih dveh volitev, saj sami dobro vedo,

obetajo kakeršne koli dobrote. Naši konservativci so podobni nazadnjakom vseh dežel. Demokrati imajo tudi mnogo privrženec, pa naši demokrati se drže popolnem drugih tendenc, kakor zapadno-evropski. Popolnem točno jaz ne morem določiti nazorov tukaj-šnjih demokratov, a toliko lahko rečem, da nemajo nič občnega z našimi demokrati. Ti poslednji posve-čujejo vse svoje močij v korist naroda. Njih gaslo je občni blagor. Predstavitelji kitajskega naroda so učenjaki. Ko pridejo v stolico iz provincij in čakajo oficijalnih poročil, imajo pravo izjavljati o potrebah svojih provincij. Poprej pa sami poizvedo naroda potrebe. To je pooblastilo brez volitev — učenjaki se v ime svojih umstvenih prednostij javljajo kot za-govorniki narodnih prav. Čuden običaj, ki pa zasluži globoko spoštovanje. Ako bodo Kitajci kedaj preme-nili svoj politični red, spomnili se bodo tega običaja in volili zastopnike samo izmed učenjakov. Izjave učenjakov o potrebah njih provincij se skrbno pre-gledajo, in ako ne nasprotujejo obstoječim zakonom, in izražujejo istinite potrebe, ustreže jim vlada! Po-gostem se prigodi, da je treba posebnih naredeb, da se ustreže narodu. (Dalje prih.)

da bi pri novih dopolnilnih volitvah samo izgubili nekaj sedežev, in morda s tem konservativcem pripomogli še do tridesetinske večine. Kmalu bomo videli, ali se bodo dali ostrašiti zgornjeavstrijski konservativci kakor so se naši narodnjaki vlni pri verifikaciji volitev veleposestva. Deželni zbor se bode letos največ bavil s šolskim zakonodajstvom.

Volitve na **Hrvatskem** so se pričele. Vladna stranka postavila je v več kakor 90 okrajev svoje kandidate, stranka prava pa le v 44. Da vlada pridobi večino, je gotovo, ker opozicijske stranke niso popolnem zložne in ker ima vlada velikanska agitacijska sredstva na razpolaganje. Pa hud udarec za vladno stranko bi že bil, ko bi opozicija bila silnejša v novem saboru, nego v prošlem, kajti bil bi dokaz, da izgublja zaupanje pri narodu in da jo vzdržujejo večinoma vladni organi.

Vnanje države.

Vsi časopisi se bavijo s **shodom treh cesarjev**, ki je bil včeraj v Skierniewicach. Temu shodu se tem večjo važnost pripisuje, ker se ga je udeležilo mnogo diplomatov in vsi trije ministri vnanjih zadev. Nekateri hočejo vedeti, da ima ta shod namen samo utrditi evropski mir, drugi, da je obrnen proti Angliji, nekateri listi javljajo, da se bodo vladarji posvetovali o naredbah proti anarhistom, drugi zopet, da o bodočji politiki v orijentu. Nemški časopisi so dolgo trdili, da se bosti na tem shodu Nemčija in Rusija pritoževali proti predpream avstrijskih Poljakov, sedaj je pa to nekako utihnilo. Sploh se nič gotovega ne ve, kak namen imel je ta shod, toliko je gotovo, da je bil utrdil dobre odnose med temi tremi cesarstvi. Govori se o tricarški zvezi, kakeršna je bila pred rusko-turško vojsko. Kak upliv bode imela za Slované sploh in za avstrijske posebej, tricarška zveza, še danes ne moremo povedati; o tem bode naš bodočnost poučila. Dosti dobrega nemamo pričakovati, saj že tako vidimo, da se povsod skuša slovanski življenj nazaj potiskati, in pred malo dnevi je ogerski minister Tisza obljubil novih naredb proti slovanskim agitacijam. Glava tej tricarški zvezi bode Bismarck, zato jo bode najbrž nudajal germanski duh, mi samo želimo, da bi ta vnanja politika preveč ne okrepčevala germanizacije v notranjem.

Belgijski kralj je že sankcioniral novi šolski zakon. Vse liberalne demonstracije ga niso mogle odvrniti od tega. Kralj je bil trdno prepričan, da zbornici zastopati večino prebivalstva in ustregel je njihovej želji.

S **francosko-kitajskega** bojišča ni nobenih posebnih poročil. Govori se, da je Kitaj že popolnem onemogel, in bi vojno le nadaljeval, ko bi se zanašal na pomoč od drugih držav. Francozje sedaj mirujejo, najbrž hočejo Kitajcem dati časa, da si dobro premislijo, bi se li udali, ali pa nadaljevali vojno. V Tonkingu je vse mirno, poročila angleških listov, da so tja udrli Kitajci, so bila izmišljena.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

Seja v 13. dan septembra. Začetek ob 6. uri, navzočnih 18 odbornikov.

Nadaljuje se razprava o novem statutu, poročevalec g. dr. Ivan Tavčar. V natančnej obravnavi novega volilnega reda pač ne kaže spuščati se v tem poročilu, ker se bo načrt mestnega statuta itak izročil deželnemu zboru kranjskemu, v katerem se bode brez dvojbe prikazal še v letošnjem zasedanju, da se ondu odobri in potem predloži v Najvišje potrjenje. Volilni red za Ljubljanski mestni zastop je, kolikor nam je bilo pri hitrem branji mogoče razloževati in zabeležiti, še precej svoboden, da si bi bil lahko osnovan še na širšem temelji volilne pravice. A mi popolnem uvažamo, da je to za sedaj, vsaj v naših čudnih odnosih, morebiti v istini nedosegljivo. Veselo pa je na vsak način, da dobé petakarji, to je tisti, ki plačujejo pet goldinarjev direktnega davka z vojnimi prikladami vred, volilno pravico v mestni zastop. Tudi da smejo korporacije po pooblaščenih, ženske, ako so ožjenjene, po svojih močeh, udove, po svojih pooblaščenih, izvrševati volilno pravico, je popolnem pravično, isto tako, da dobe volilno pravico vsi župniki, duhovniki in duhovni pomočniki brez razločka veroizpovedanja, kakor tudi vsi doktorji, kateri so zadobili akademično dostojanstvo na avstrijskem vseučilišču, ako so v Ljubljanskem mestu domačini. Tudi se ne jemlje volilna pravica tistim meščanom, kateri dobivajo podporo iz meščanskega zaklada, ker ni umestno, da bi se jednčili navadnim prosjakom. V prvem volilnem razredu bodo imeli volilno pravico po novem mestnem statutu vsi častni meščani in vsi davkoplačevalci, ki so avstrijski državljani (kar velja pri vseh razredih), in plačujejo **60 gld.** direktnega davka z vojno priklado vred; v drugem razredu vsi tisti, kateri plačujejo **20 gld.** direktnega davka z vojno priklado vred; v tretjem razredu pa vsi, ki plačujejo pod 20 gld. davka z vojno priklado vred, vsi petakarji in vsi Ljubljanski meščani (Bürger) brez raz-

ločka, so li v oskrbi meščanskega zaklada ali ne. Po obširnej debati ukrenilo se je, da se izpusti v načrtu novega volilnega reda vsprejeta določba, da se ima ožja volitev vršiti takoj isti dan, ker ima tako mestni zbor določevati dneve volitev in ožje volitve. Mestnega statuta načrt, z novim volilnim redom se ne bode doposlal deželnemu odboru, ampak naprosi se g. župan Grasselli kot mestni zastopnik, da istega deželnemu zboru izroči v pretres in sklepanje.

G. župan Grasselli z veseljem opomni, da se je delo, načrt novega mestnega statuta dovršilo. Bog daj, da bi se ta pot posrečilo, reče g. župan, da deželni zastop vstreže želji mestnega zastopa in vsprejme ta načrt. V imenu mestnega odbora izreka g. župan zahvalo vsem, ki so se trudili, da se je dovršil novi mestni statut, v prvi vrsti g. dr. Mosche-tu, pomnoženemu pravnemu odseku in istega poročevalcu g. dr. Ivanu Tavčar-ju, kateri ima s svojim obširnim in jasnim poročilom največjo zaslugo, da se je jako teška stvar, tako hitro in gladko rešila. Mestni zbor z dobro-kličjo odobravo izjavo g. župana. Potem se javna seja sklene.

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je cerkvenemu upravnistvu pri Sv. Tomaži v okraji Ajdovskem 300 gld. za zgradbo nove cerkve.

— (Deželni zbor) je v današnji seji dovolil „Glasbeni Matici“ 500 gld., „Narodni šoli“ 100 gld., g. Lapajnetu za izdavanje pedagoških spisov 100 gld.

— (Gospodu prof. M. Pleteršniku) ni se za novo šolsko leto dovolil popolni dopust, da bi uredoval slovensko nemški slovar, ampak poučevati mora po pet ur na teden. Najnovejšega dnevnika uredovanje je torej važneje, nego toli zaželjenega slovarja.

— (Imenovanje.) G. Mihael Debelak, do sedaj koperator, imenovan je korarjem Tržaškega stolnega kapitlja. — G. kanonik Fran Orožen imenovan je stolnim dekanom kapitlja Lavantinskega.

— (G. Fran Müller,) urednik „Ljubljanskega Wochenblatta“, bil je danes pred mestno delegirano sodnijo zaradi razžaljenja mestne straže pred kazinskim vrtom o priliki uhoda narodnih društev od slavnosti v Vodmatu krivim spoznan in obsojen na 10 gld. globe, eventualno dva dni zapora. G. Müller, katerega še zmirom nekateri Slovenci podpirajo z naročili, psoval je Slovence pri tej priliki z izrazi, katerih nečemo ponavljati.

— (Naročnikom „Obrotnika“) smo prošni naznaniti, da izide 9. šte. „Obrotnika“ tekem prihodnjega meseca 10. šte. skupaj, z obširnim poročilom o III. obrtniškem shodu.

— (Konfiskacija.) Včerajšnja številko „Slovenca“ zaseglo je c. kr. državno pravdnistvo. Zakaj, ne vemo. — Tudi zadnja številko „Novega Brenclja“ zadela je ista osoda.

— (Iz Višnjegore) se nam piše danes ob 9. uri 35 minut dopoldne: Farna cerkev pri nas v plamenu. Višnjani hrabro in izvrstno gasijo.

— (Veliki češpljevi somenj), 15 t. m. ni bil tako dobro obiskan, kakor druga leta, posebno goveje živine se je malo prignalo. Uzrok temu je gotovo, da je bil ta dan tudi somenj v Št. Vidu pri Zatičini in v Žužemperku. Na somenj se je postavilo: 468 konj, 250 volov, 325 krav in 39 telet skupaj 1082 komadov živine. Kupčija bila je jako živahna; ptuji kupci iz Trsta in Reke pa tudi z Laškega so kaj hitro pobrali boljšo živino. Na konjskem semnjišču se je videlo veliko kaj lepih žrebet, bilo jih je okolu 200 prignanih in večinoma tudi prodanih. Žrebe 6—8 mesecev staro, veljalo je 70—80 gld.

— (Porotniki za III. zasedanje) so: Gustav Didak, hranilnični oficijal v Ljubljani; Anton Deperis, posestnik, v Vipavi; Janez Čadež, posestnik v Poljanah; Fran Drenik, zavarovalni glavni zastopnik v Ljubljani; Henrik Schwingshackel, kotlar in hišni posestnik v Ljubljani; Pavel del Negro, posestnik v Kranji; Jože Bernard, trgovec v Ljubljani; Ignac Gazdek, trgovec v Ljubljani; Karol Pupis, posestnik in trgovec v Cirkovski Vasi; Vaclav Steđry, poslovođa v Ljubljani; Miha Pakič, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani; Anton Candusso, trgovec z lesom in posestnik v Spodnjem Logatcu; Matevž Čibašek, posestnik v Črnučah; Fil. Hirschman, gostilničar v Ljubljani; Jože Juvan, hišni po-

sestnik v Ljubljani; Ivan Urbančič, grajščak na Turnu; Ivan Defranceschi, trgovec v Šturiji; Ivan Goljaš, markedendar v Ljubljani; Ivan Doberlet, hišni posestnik, v Ljubljani; Jožef Sterbenec, trgovec v Železnikih; Viljem Schiffer, trgovec v Ljubljani; Benjamin Schuller, trgovec v Kropi; France Jakopič, hišni posestnik in trgovec v Ljubljani; Jakob Matijan, hišni posestnik in pekovski mojster v Ljubljani; Karol Weber, trgovec v Ljubljani; Janez Gostinčar, hišni posestnik in gostilničar v Velčah; France Premierl, posestnik in trgovec v Martinjaku; Tomaž Javornik, hišni posestnik in usnar v Hribu; Alojzij Pavšin, hišni posestnik in steklar v Ljubljani; Anton Stare, grajščak v Mengšu; Artur Mühl-eisen, hišni posestnik v Ljubljani; Janez Sever, posestnik na Vižmarjih; France Pibovec, posestnik v Kropi; Ivan Škofic, trgovec v Ljubljani; France Burger, posestnik v Postojini; Ivan Primar, posestnik in mlinar v Zalogu. Namestniki: Jožef Luckmann, trgovec; Janez Žagar, pekovski mojster; Miha Krašna, hišni posestnik; Herman Harisch, tapecirar; Janez Vičič, trgovec; Anton Krejči kožuhar; Anton Reich, čevljar; Franc Kunstelj hišni posestnik, vsi v Ljubljani.

— (Porotnih obravnav spored:) 16. septembra: France Jugovic, hudodelstvo teške telesne poškodbe; 17. septembra: Janez Jekovec, hudodelstvo teške telesne poškodbe; Janez Prepeluh, hudodelstvo tatvine; 18. septembra: Fran Kozelj, hudodelstvo roparskega umora; 19. septembra: Lojze Vojt, hudodelstvo uboja; 20. septembra: Marijana Rojina, hudodelstvo požiga; 22. septembra: Jurij Jeras, hudodelstvo uboja; 22. septembra: Henrik Heyne, hudodelstvo izneverjenja; 23. septembra: France Pavlin, Tone Logar in Janez Petrovič, hudodelstvo ponarejanja kovanega denarja; 24. septembra: Jurij Sima, hudodelstvo uboja; 25. septembra: Janez Stenovec, hudodelstvo uboja; 25. septembra: Jaka Selan, hudodelstvo uboja.

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj je bil zatožen 24letni rudarski delavec Matej Balantič iz Litije hudodelstva uboja. Prepirlal se je s svojimi sotovariši v gostilnici, potem pa odšel in blizu kolodvora v Litiji zaspal. Ko so rudarski delavci mimo šli, sunil je delavec France Dobelšek spečega zatoženca z nogo. Zatoženi Balantič, ki je bil že poprej z njim v prepiru, skoči za njim in ga sune z nožem v vrat. To se je zgodilo v noči od 15. na 16. dan junija t. l. in Dobelšek je drugi dan vsled rane umrl. Zatoženi ne taji dejanja, a pravi, da je bil pijan in razjarjen. Porotniki (načelnik g. Franc Drenik) so vprašanje na uboj jednoglasno potrdili in Balantič je bil obsojen na dve leti teške ječe poostrene s postom vsaki mesec.

— (Šišenska šola) še le pred dvema letoma dogotovljena, se mora že popravljati, ker so vsi stropi že strohnili. Čudno gradivo se danes uporablja pri novih stavbah.

— (Tatico Prelesnik), iz Kamniškega okraja, ki hodi s svojim malim sinom po sejnih in božjih potih krast, prijelo je včeraj tukajšnje redarstvo.

— (Zasačilo) je danes mestno redarstvo Jurija Rastinskega iz Banje pri Karlovcu, ki je svojemu gospodarju dr. Vladimiru Nikoliću v Zagrebu ukrad obleke in perila za 120 gold. in 50 gold. gotovine, husarskemu polkovniku g. Gaborju v Zagrebu pa iz zaprtega stanovanja 860 gold. gotovine. Dobil so ga v deželni bolnici in odposlali ga bodo v Zagreb.

— (K lesni trgovini.) Poročajo nam lesni trgovci iz Trsta, da trgovina po Adriji skoro popolnem stoji vsled vznemirljivih vestij o koleri in ker so ladije v kontumac dejane. Kar se specijalno Trsta tiče, je še drugej uzroka iskati, ne v koleri samej. V lesnej trgovini je Reka Trst že nadkrilila. Leta 1880 se je čez Reko spečalo 2,687.818 dog, skozi Trst pa 33,704.400. Vsled znižane voznine po ogerskih železnicah pa se je to razmerje tako brzo premenilo, da se je že leta 1882 skozi Reko odposlalo že 18 milijonov, skozi Trst pa samo 14 milijonov dog. Razen sodarskega blaga pa gre sedaj tudi drugega lesa veliko čez Reko v inozemstvo, vse Trstu na škodo.

— (Lovska zastavica iz najnovejše dobe.) „Pok! — pok! — — pok! — — — Pok za pokom! Strel za strelom! Čuda svinca, dosta ognja, še več dima, pa — le malo, bore malo „ptičjega perja“! — Kaj je to?“ — To so trije Ljubljanski „nobel-lovci“ — vsakdanji, ne nedeljski! — ki imajo lov na Ljubljanskem barji, tam nekje „pod

Krimom, — njihov lovski čuvaj in pa dva lovka kosmatina, dakle „lepa, prav pošena lovka družica“, ki je nedavno z 68 streli, reci: „oseminšestdesetimi streli“ — dosegla 7 prepelice, reci: „celih sedem prepelice“! — To ni „lovka latinščina“, nego — gola resnica, pristno posueta iz istinita lovskega življenja... Pa naj še kdo poreče, da ne znamo!? — Konkurentje, ki ste svoje dni „vrane za divje peteline“ streljali, — kje ste?

— (Razpisano) je mesto pristava pri c. kr. okrožni sodnji v Celji, eventuelno pri kakej okrajnej sodnji. Prošnje do 24. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Zagreb 16. septembra. Izvoljenih dozda 10 poslancev, 7 vladnih, 2 Starčevićevca in neodvisni dr. Marković. Dr. Rački propal. (Ostali del brzovjave tako pokvarjen, da ga ni moči čitati. Uredn.)

Skierniewice 16. septembra. Včeraj ob 4. uri popoldne pripeljal se nemški cesar. Kratko pred prihodom prišli so na kolodvor: car, carica, cesar avstrijski, carevič, drugi veliki knezi, ki so po dohodu šli v palačo pozdravit cesarja avstrijskega. Na kolodvoru bili so tudi generali in ministri. Ko je dospel vlak svirala je godba prusko himno. Car hitel je nemškemu cesarju nasproti, oba vladarja objela in poljubila sta se trikrat, cesar Viljem je potem carici ponavljal roko poljubil. Isto tako srčno pozdravil je cesarja avstrijskega in velike kneze. Bismarcka in grofa Herberta Bismarcka je car posebno milostno pozdravil. Nemški cesar bil je v ruskej uniformi s trakom reda sv. Andreja, car in veliki knezi v pruskih uniformah s trakovi črnega orlovega reda. Viljem korakal je ob fronti častne stotnije, potem pa so visoki gosti šli v palačo, kjer se je ob 7. uri začel diner, pri katerem so bili vsi trije vladarji, carica, veliki knezi, Bismarck, Kalnoky, vkupe okoli sto povabljenih. Viljem peljal je carico k mizi. Cesar avstrijski sedel je carici na desni, nemški cesar na levi, car carici nasproti. Toastov ni bilo, a vladarji napivali so si mej seboj.

Vabilo

k udeležbi sadne razstave v Sevnici, katero priredi

„Cesarjevič Rudolfovo sadjerejsko društvo za Spodnji Štajer“ v prostorih javne ljudske šole v Sevnici v dan 5., 6. in 7. oktobra t. l.

V to razstavo pošlje ovočje (sadje), sadna drevesca, sadno literaturo, sadno orodje i. t. d. lahko vsakdo. Premije se bodo delile pa samo spodnještajerskim razstaviteljem in, ako kmetijska družba ali pa deželni odbor v Ljubljani pošljeta nekaj premij, tudi kranjskim.

Napovedbe za razstavo vsprejema do 30. t. m. gospod Fran Lenček na Blaici, pošta Sevnica (Lichtenwald).

Sadje mora se poslati do uštetega 3. oktobra poštne prosto razstavnemu odboru v Sevnico.

V Sevnici, dan 7. septembra 1884.

Razstavni odbor.

Prot protinu in trganju, pri otrpenju in vsakovrstnih unetjih pokazalo se je posebno uspešno Moll-ovo „Francosko žganje in sol“. Steklenica z navodom rabe stane 80 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštne povzetti A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 11 (690-8)

Umrli so v Ljubljani:

12. septembra: Alojzij Osredkar, čevljar, 29 let, Poljanska cesta št. 56, je nagle smrti umrl ter bode uradno pregledan. — Marija Železnikar, delavčeva hči, 5 dnij, Križevniške ulice št. 9, za oslabljenjem.
14. septembra: Urša Čimžar, gostija, 68 let, Sv. Florijana ulice št. 48, za vodenico. — Reza Virk, čevljarjeva žena, 51 let, Kolodvorske ulice št. 6, za jetiko.
15. septembra: Angelo Maccan, zidar, 33 let, Tržaška cesta št. 26, za jetiko. — Katar Pavlin, hči izdelovalca dežnikov, 4 1/2 meseca, Konjušni trg št. 7, za katarom v črevesu.

V deželnej bolnici:

11. septembra: Helena Koritnik, gostija, 70 let, za vodenico.
13. septembra: Marija Pance, delavčeva hči, 1 3/4 leta, za vodenico. — Jožef Petrič, gostič, 55 let, za jetiko.
14. septembra: Jožef Mihelčič, gostič, 82 let, za starostjo.

V vojaške bolnici:

11. septembra: Jožef Hamša, umirovljeni vojaški pek, 69 let, za plućnico.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
15. sept.	7. zjutraj	741-62 mm.	+10-4°C	brezv.	megla	0-00 mm.
	2. pop.	740-84 mm.	+21-0°C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	742-04 mm.	+14-6°C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura +15-2°, za 1-4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 16. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	80	kr.
Srebrna renta	81	85	„
Zlata renta	104	80	„
5% marena renta	95	85	„
Akcije narodne banke	849	—	„
Kreditne akcije	298	—	„
London	121	70	„
Srebro	—	—	„
Napol.	9	68	„
C. kr. cekini	—	77	„
Nemške marke	59	70	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124	25
4% državne srečke iz l. 1864	100 gld.	170	—
4% avstr. zlata renta, davka prosta	—	104	90
Ogrska zlata renta 6%	—	122	60
„ papirna renta 5%	—	92	65
5% štajerske zemljišč. od vez. oblig.	—	88	85
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	—
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	120	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	108	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	105	50
Kreditne srečke	100 gld.	176	50
Rudolfove srečke	10	18	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	105	25
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	210	—

Št. 15.445.

(575-2)

Razglas.

Mestni magistrat razglasa, da se bode volitev dveh odbornikov in jednega namestnika v močvirski glavni odbor, katera volitev pripada I. skupini, torej posestnikom v katastrskih občinah Trnovo, Karlovska predmestje, Gradišče v Ljubljani in Štepanja vas v okolici Ljubljanske, vršila v nedeljo dne 21. septembra 1884 dopoldne od 11. do 12. ure v mestnej dvorani.

K tej volitvi vabijo se posestniki iz zgoraj omenjenih katastrskih občin s pristavkom, da bode voliti osebo z glasovnimi listki, ki se bode volilem izročili pred začetkom volitve.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 9. dan septembra 1884.

Župan: Grasselli.

M. Gerber,

c. kr. zaloga šolskih knjig, pisalnega orodja in kupčija s papirjem, v Ljubljani,

poleg zvezdnega drevoreda št. 21 stara, 4 nova, priporoča

normalno šolske knjige za 1884/5 l.,

kakor tudi vse v šolsko stroko spadajoče stvari in sicer: Greiner-jeve in Pokorny-jeve, Grubbauerjeve in Musil-ove pisne zvezke in vsakršne risalne zvezke; peresa; držaje; razno črnilo, črno, rdeče, modro in ru-javo; svinčnike, Hardtmuth-ove in Faber-jeve. Elastične tablice, ploščice v lesenih okvirjih, črtala, gumije, razne peresnice, barvnice in čopiče, zavitke, vpisne knjige, načrtane in nenačrtane, razne velikosti in debelosti. Papir za sekirice (note) itd. itd. (578-3)

Tužci:
dne 15. septembra.
Pri Mollu: Muncanu iz Trsta. — Hafler iz Zagreba. — Weiss z Dunaja. — De Franceschi iz Vipave. — Gen-tli, Weitz iz Trsta. — Moss iz Gorice.
Pri Mollu: Ozerjakov-ski iz Trsta. — Dekleva iz Postojne.
Pri avstrijskem cesarju: Logar iz Trbovlja.

VIZITNICE
priporoča
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Pri suhem vremenu trgana (ne tresena)

jabolka, hruške, slive, debele češplje, breskve, dalje finejše vrste fižol, mlad grah, sladko korenje, rajska jabelka, česen (porre), glive, šampinjane

kupuje vsak čas in v vsakej množini po primernej ceni in prosi pismene ponudbe (508-13)

Die Central-Station

für Obst- und Gemüse-Verwaltung in Graz.

M. PETEK

v Velikej Nedelji na Štajerskem,

trgovina z različnim blagom in z domačimi pridelki,

priporoča se za postrežbo in pošiljatev:

skipka (Knoppert), čebulja, laških ko-stanjev (Rosskastanien), kosti,

in vsprejema tudi naročila na izvrstno štajersko vino. (562-3)

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Germania“, 4200 ton, 6. oktobra.

„East Anglia“, 3200 „ okoli 25. „

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na (552-10)

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano

Ant. Poglayen, generalnega agenta v Trstu.

Za jesensko in zimsko sezono

priporoča

najstarejša in v najboljšem glasu se nahajajoča

tvrdka za sukno

MORITZ BUM-a

v Brnu

(ustanovljena v letu 1822):

Volueno blago, Brnski izdelki, jako lepi, modni uzorci za cele obleke, po gld. 1.60, 2, 2.50, 3, 3.50 do gld. 8 meter.

Blago za zimske suknje v vseh barvah in vsacega dela, po gld. 2.50, 3.50, 4, 4.50 do gld. 12 meter.

Na novejša podklada za suknje po gld. 1, 1.50, 2 do gld. 6 meter.

Elegantno blago za hlače po gld. 2, 3, 4, 5 do gld. 8 meter.

Pravi angleški popotni plaidi, 3 1/2 metra dolgi in 1 meter 60 cm. široki, prakt. barv, po gld. 3.50, 5.25, 6.50 do gld. 16 kos.

Velika zaloga sukna vsake baže za civilne in vojaške obleke, livreje, cerkve, bilarde in vozove, sukna za gasilna, strelska, veteranska in druga društva.

Uzorci zastoj in franko. Blago se pošilja samo proti poštne povzetti ali predplači. Pošiljatev nad 10 gld. vrednosti poštne proste.

Karte z mnogovrstnimi uzorci pošiljam na željo zastoj gospodom krojaškim mojstrom. — Normalno blago za obleko, normalne posteljske in potniške odeje, sistema dr. Gustava Jäger-ja v Stuttgartu, v bogatej izbiri. (543-4)

Zaradi opustitve prodajalnice

POPOLNA RAZPRODAJA

po jako nižanih cenah

Mestni trg št. 14. DUNAJSKEM BAZARJI Mestni trg št. 14.

Priporočevanja vredno blago v bogatej izbiri:

Otročje igrače, usnjato in bronasto blago, albumi, kinč, razne drobne stvari

in več rečij za različne potrebe. (504-8)